

по цѣла-та империя и вѣроятно е че мисиона отъ превърженници-тѣ на стара-та вѣра, по поводъ на това, съ огорчение и съ ядъ правили сравнение между рѣшителността и твърдостта на християнския епископъ и между онова пълзящте работописи на езически-тѣ жреци, които вършили жертвоприношения на живия богъ — Калигула. Народа никакъ не зна-
ялъ, нито пакъ му дохождало нѣкога на умъ, чetой (народа) може да спомогне на свои-тѣ цезари да бѫ-
дятъ справедливи, а сега отведенажъ се свѣтилъ и
видѣлъ че това е възможно. Това ново откриванѣ сил-
но удари въ очи-тѣ народа и той се стрѣсна отъ дъл-
бокия си сънъ.

Царуванье-то на Теодосия унищожило съвсемъ стара-та религия и философия. Обевило се, че жре-
чески-тѣ прорицания по утроба-та на животни-тѣ, кои-
то се принасятъ въ жертва, сѫ криминално престъп-
ление; веднага подиръ това въ 394 год. забранило се
да се принасятъ жертви на божове-тѣ и да се ходи
въ тѣхни-тѣ храмове. Приходи-тѣ и имота на храмо-
ве-тѣ се зехъ за въ държавна-та касса, а много отъ
тѣзи храмове се съвсемъ развалихъ. Теодосий, за да
заварди христианска-та църква отъ ереси, наредилъ
едни особени инквизитори, които въ едно и сѫщо
време и обаждали, и осаждали еретици-тѣ. За забѣ-
лежванье е туй, че Теодосий билъ родомъ отъ Испания, сирѣчъ отъ сѫшта-та онай земя, която нѣкол-
ко вѣкове подиръ туй съ особенна радость пригър-
ижла сѫда на инквизиция-та. Оште този сѫщи Тео-
dosий издалъ една таквази заповѣдь, по която сички